

κρυφίνοος χαρακτήρος τῶν ἀπογραφομένων. Ἡδύνατό τις δέ, παρωδῶν τὸ τοῦ Νέρωνος, εὐχηθέντος ἵνα ἡ ἀνθρωπότης εἶχε μίαν κεφαλὴν ἵνα διὰ μιᾶς τὴν ἀποκόψῃ, νὰ εἶχε τόσα ὄμματα καὶ ὦτα, ὅσα οἱ οἴκοι καὶ οἱ ἀπογραφόμενοι, ἵνα ἴδῃ καὶ ἀκούσῃ τί ἐτελεῖτο κατὰ τὰς ὀλίγας ἐκείνας ἐσπερινὰς ὥρας, καθ' ἃς συνεπληροῦτο τὸ ἀπογραφικὸν ἐκεῖνο δελτίον.

Καὶ ποία μὲν ἡ πρακτικὴ σημασία τῆς ὁμολογουμένης ἐπιτυχούσης ταύτης ἐπιγραφῆς, γνωστὸν· ἡ δὲ ὠριαία οἰκιακὴ ἢ ψυχολογικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὡς ἄνω σκιαγραφηθεῖσα παρῆλθεν ἀναίμακτος, χωρὶς νὰ θραυσθῇ οὔτε φανὸς τῆς πρωτευούσης, κατὰ τὸ γνωστὸν δίστιχον, οὔτε μύτη ἀνθρώπου· τὸ πολὺ πολὺ ἐθραύσθη κανὲν μελανοδοχεῖον ὑπὸ ἰδιοτρόπου τινος ἀπογραφομένου.

Ἀπρίλιος. 1889.

Τεμολέων Ἀμπελᾶς.

Ο ΜΑΝΑΒΗΣ

ΠΑΡΤΕ σταφύλια ραζακιά, πάρτε γλυκὰ σταφύλια . . . »

— Ἐχω ροδίταις τραγανούς τὰ ροδινά της χεῖλια !

« Πάρτε γλυκὰ ροδάκινα, μὲ βελουδένιο χνοῦδο . . . »

— Ἐχω τὰ δυό της μάγουλα ἀτίμπτο βελουδο !

« Πάρτε περιβολάρικα καὶ μελωμένα σῦκα . . . »

— Μανάβη, ἡ ἀγάπη μου εἶνε γεμάτη γλύκα !

Δ. Κόκκος.